

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

deel 3 van 7 delen

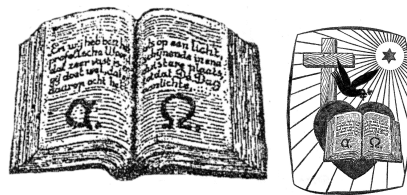
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze *zeer speciale en ingrijpende studie* te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”.

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

We gaan vandaag verder met het grote geheimenis, waarover Paulus spreekt in **Ef. 3:6-7** *“(dit geheimenis), dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie, waarvan ik een dienaar geworden ben naar de genadegave Gods, die mij geschonken is naar de werking zijner kracht”*.

We vinden hier eigenlijk een geheimenis in drievoud in het **zesde vers**.

1^e. dit geheimenis, dat de heidenen allereerst mede-erfgenamen zijn van Christus,

2^e. medeleden of mede ingelijfd zijn en

3^e. medegenoten, een andere vertaling zegt medebezitters van de heerlijkheid van Christus en daar is nog een veel grotere heerlijkheid aan verbonden.

Laten we daar enkele dingen van bekijken. Als we deel hebben gekregen aan Christus, dan hebben we niet alleen deel gekregen aan Zijn kruisdood en opstanding, dan hebben we deel gekregen aan Zijn Persoon, wie is Hij?

Hij is de eerstgeborene van de ganse schepping, zoals geschreven staat in **Col. 1:15**. *“Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping”*. De Heer Jezus kon tegen de Joden zeggen: *“Voor Abraham was Ik”*. En tot de heidense volken kan de Heer Jezus zeggen: *“Voor jullie er waren, was Ik”*. En ook tot de engelen en de engelvorsten kan de Heer Jezus zeggen: *“Voor jullie er waren, was Ik”*.

Want Hij is met de Vader de eeuwige Zoon, zonder begin, zonder einde, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Hij is de Eerstgeborene en daarom is Hij ook de oudste. Is dat duidelijk? En omdat Hij de oudste is, is Hij ook erfgenaam, erfgenaam van alles wat God heeft.

In **Hebr. 1:1-2** staat *“heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft”*. Hij is de Zoon. Hij is de Eerstgeborene en Hij is ook de erfgenaam, omdat Hij de oudste is.

Als wij nu deel gekregen hebben aan de Heer Jezus, dan hebben we deel gekregen aan de Eerstgeborene, aan die Oudste, aan die Erfgenaam. **Want de Gemeente en de Heer Jezus zijn één!** Hij Hoofd, de Gemeente de leden.

In allen leeft de Heer Jezus en dat betekent, dat die Gemeente ook de Gemeente is van eerstgeborenen en dat die Gemeente ook erfgenaam is van God en mede erfgenaam van Christus in Hem, zoals geschreven staat in **Hebr. 12**.

Daar zien we het onderscheid tussen Israël en de Gemeente. Israël krijgt ook een erfenis, maar een aardse erfenis. En dat is inderdaad geen kleinigheid, want Israël zal straks het kostelijkste van deze aarde beërven; namelijk het land, dat God onder ede heeft beloofd aan Abraham, Isaäk en Jacob, vanaf de Eufraat tot aan de beek van Egypte, van Dan tot aan de Perzische Golf. Inderdaad een kostelijk erfdeel, maar vergeleken met wat de Heer Jezus erft, is het slechts een geschenkje.

Daarin zien we dat God de voorrechten, die Hij aan Israël heeft geschonken, nooit heeft weggenomen en ook nooit wegnemen zal; die blijven voor Israël.

Maar de voorrechten, die de Heer gegeven heeft aan Zijn Gemeente, die Hij nu roept in een geestelijk verwantschap, wedergeboren in Hem, door het geloof in de Zoon en het ontvangen van de Geest van de Zoon, gaan ver daar boven uit. Want ons erfdeel is de Christus Zelf. Hij is ons erfdeel en dat betekent, dat alles wat van Hem is, ook van de Gemeente is.

Ik ga nu een paar teksten aanhalen. In **Hebr. 12** zien we Israël en de Gemeente tegenover elkaar staan. Eerst het Joodse volk met het verbond van Abraham en de Sinaï, een dubbel verbond. Zij zijn daar *“genaderd tot een tastbaar en brandend vuur”* (**Hebr. 12:18**) en dan eindigt het in **vers 21** *“en zó ontzaglijk was het verschijnsel, dat Mozes zeide: Ik ben enkel vrezer en beving”*.

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

Maar de Nieuw Testamentische Gemeente, die God roept, enkele uit de Joden en uit de heidenen, zie **vers 22** *“Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion”*.

Geen aards Sion, maar die berg, waar God van eeuwigheid tot eeuwigheid op troont. Het centrum van Zijn geweldige schepping. *“Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot de tienduizendtallen van engelen en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen”*.

Jezus is de Eerstgeborene en omdat we deel krijgen aan Hem, omdat Hij ons leven is, worden wij Gemeente van eerstgeborenen, zoals ons ook op andere plaatsen bevestigd wordt, b.v. **Jac. 1:18** *“Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het Woord der Waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen”*. De Heer Jezus de Eerste, de Gemeente volgen als eerstelingen.

Paulus brengt ook in de tweede Timotheusbrief dit wonderbare geheimenis naar voren in **Tim. 1:8b-9** *“van God, die ons behouden heeft en geroepen met een heilige roeping (dat is die ecclesia) niet naar onze werken, maar naar zijn eigen voornemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is voor eeuwige tijden”*. We mogen *“eeuwige tijden”*, ook vertalen met *“voor de tijdperken aanbraken”*.

Ik wil nu graag uw aandacht vragen voor het volgende:

Voor de Pinksterdag kent de Bijbel twee groepen mensen, Joden en heidenen.

Na de Pinksterdag vinden we drie groepen mensen, Joden, heidenen en de Gemeente.

Alle drie groepen mensen zijn een scheppingswerk van God.

Willen we weten waar de mensenwereld aangevangen is, dan weten we, dat het was, toen God Adam schiep, uit het stof der aarde en hem de geest des levens inblies en daarna uit Adam, Eva schiep. **Gen. 1:28** *“En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk”*. Daar is de aanvang van de mensenwereld.

In die ene mens heeft God alle volkeren, alle mensen der wereld voortgebracht, zoals het duidelijk staat in **Hand. 17:26** *“Hij heeft uit één enkele (Adam) het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij heeft de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald”*.

Willen we weten waar Israël begint, dan zien we weer een heerlijke schepping van God. God roept één man, Abraham en gaat dan uit een verstorven ouderpaar een nieuw aards volk scheppen, met een bijzondere bedoeling, n.l. om hier straks op aarde Zijn Koninkrijk op te richten. Willen we weten, waar Israël begint, het Joodse volk, dan is dat bij de roeping van Abraham, zoals **Jesaja 51:2** dat ook bevestigt: *“want Ik riep hem als een eenling en Ik zegende hem en vermenigvuldigde hem”*.

Maar willen we weten waar de Gemeente begint, dan kom ik tot een wonderbaar geheimenis. Sommigen denken, op de Pinksterdag, of bij het kruis en opstanding, maar toen werd de Gemeente pas zichtbaar.

Maar als we deel gekregen hebben aan Hem, dan is het een realiteit, dat Hij mijn Adamsleven heeft weggedaan in Zijn graf. Zodat ik met Paulus moet zeggen: *“ik leef niet meer, ik ben met Christus gekruisigd, en nu leef ik niet meer, maar Christus leeft in mij”*.

Deze derde groep mensen, de Gemeente, is het hoogste, het allergrootste scheppingswerk van God. Het lijkt voor ons, dat de Gemeente het laatst ontstond na Adam, na de schepping van Israël uit Abraham. Maar in werkelijkheid was de Gemeente er voor de aanvang van alles.

Want God heeft de Gemeente al gekend van *“voor de grondlegging der wereld”* en dat is het grootste geheimenis Gods, dat Hij in Zichzelf verborgen had gehouden, waarin zelfs engelen en engelvorsten geen inzicht in hebben kunnen krijgen.

We zullen hier nu uitgebreider op in gaan. Wat is dit wonderlijk, dat zij, die God roept uit Jood en heiden, en die tot het geloof in de Heer Jezus komen, deel krijgen aan de Heer Jezus.

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

Dat betekent, dat ze delen in Zijn kruisdood. Ze sterven daar dus aan hun afkomst uit Adam, zowel Jood als de heiden, want *in* de Heer Jezus bestaat er geen Jood en heiden meer. Hij, die deel gekregen heeft aan de Heer Jezus, is gestorven met de Heer Jezus en Hij stierf voor ons als de laatste Adam.

Maar hij is gestorven met de Heer Jezus, om in Hem te verrijzen als de nieuwe mens en dan vinden we dit wonderlijke, n.l. wat dat voor ons betekent, de grote heerlijkheid van dit scheppingswerk.

We lezen **1 Cor. 15:47-49** *“De eerste mens (Adam) is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens (de nieuwe) is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken (zij hebben de Adamsnatuur, de zondige natuur, dat verderfelijke, onvolmaakte, onvolkomene), maar zoals de hemelse is (de Heer Jezus, de Volmaakte), zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen”.*

Allen die deel hebben gekregen aan de Heer Jezus, wier leven de Heer Jezus geworden is, zijn gestorven aan Adams afkomst, in Zijn kruisdood en graf, maar hebben nu deel gekregen aan het Leven van de Zoon Gods. *“En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben (van Adam), zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen”.*

We zullen gelijk worden aan Hem, want God heeft ons in Hem opnieuw geboren doen worden, aan de Zoon gelijk. In **2 Petr. 1:3-4** staat *“Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur”.*

Dan komen we toch tot dit grote wonder: Als het mensengeslacht zijn begin heeft gehad bij Adam en het Joodse geslacht zijn begin heeft gehad bij Abraham, dan heeft de Gemeente haar begin gehad, toen de Heer Jezus er was. En wanneer was Hij er? Voor de tijden er eeuwen was Hij er!

Daarom is ook Hij de Eerstgeborene, gelijk de Col. brief het ons duidelijk zegt. **Col. 1:15** *“Hij (dat is de Heer Jezus) is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping”.* Hij kan zeggen: *“Eer Adam was, was Ik, nog voor een engelen macht, voordat er ook nog maar iets bestond, was Ik er”.* Hij is immers met de Vader van eeuwigheid tot eeuwigheid!

Maar hoor nu toe, wat Gods wondere bedoeling was met dit geheimenis, dat die Eerstgeborene niet de Enig geborene zou blijven. Voordat God de aarde en de hemel tot aanzijn riep, voordat Hij de engelen en mensen schiep, had God in Zichzelf al voorgenomen om aan Zijn enige Geliefde, het Hoogste, wat God heeft, iets te geven, uit Hem voortgekomen, dat voor eeuwig aan Hem gelijk zou zijn en dat al de heerlijkheid van Hem zou openbaren en daarom ook van de Vader en dat is de Gemeente, de ecclesia.

Daarom zegt **Rom. 8:29-30a** *“Want die Hij (God de Vader) tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen: en die Hij tevoren bestemd heeft deze heeft Hij ook geroepen”.*

Dat is de ecclesia en daarom wordt ook deze Gemeente genoemd naar **Hebr. 12** *“de Gemeente van eerstgeborenen”.*

Hebr. 12:22-23a *“Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen”.*

En wat God verwekt in Hem heeft en tot stand gebracht heeft, de eerstgeborenen, zijn één, want Hij die heiligt en zij die door Hem geheiligd worden, zijn allen uit Eén. Hij het Hoofd, de Gemeente de leden, onscheidbaar, de Heer Jezus en de Gemeente. Het zijn er niet twee, maar het is een éénheid van Godswege.

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

Als Saulus de Gemeente vervolgt en de Heer Jezus hem ontmoet op de weg naar Damascus, dan zegt Hij: *“Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?”*. Hij zegt niet, *“wat vervolgt gij Mijn Gemeente”*, maar *“wat vervolgt gij Mij?”*.

En dat begreep Saulus heel goed later. De Efezenbrief staat vol van deze geheimenissen. En Ef. 1:3-6 staat: *“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus. Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde”*.

In liefde heeft Hij, God de Vader, ons te voren er toe bestemd als zonen van Hem, te worden aangenomen door de Heer Jezus. We weten, hoe de Heer Jezus, de Geliefde van de Vader is, dat al de Goddelijke liefde van het Vaderhart uitgaat naar de Zoon.

God heeft in Hem al Zijn heerlijkheid gelegd, maar wat lezen we nu in Joh. 17:24, daar bidt de Heer Jezus *“Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt - Ik wil, dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld”*.

Voor dat er iets geschapen was, had God al Zijn liefde in de Zoon, en dat is ook Zijn heerlijkheid. En nu bidt de Heer Jezus helemaal naar de wil van Zijn Vader, als Hij zegt: *“Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen”*. Nu moet u zien, dat de liefde, waarmee God de Vader, de Zoon lief heeft, dezelfde liefde is, die Hij heeft voor de Gemeente.

Joh. 17:22, waar de Heer Jezus zegt: *“En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt”*. Let u toch eens goed op. De heerlijkheid, die God aan Zijn Zoon gegeven heeft, voordat er nog iets geschapen was, diezelfde heerlijkheid, heeft de Heer Jezus aan Zijn Gemeente gegeven, aan Zijn lichaam. Dat kon ook niet anders, want dat is één! Vandaar dat wij in Hem, de Goddelijke natuur deelachtig zijn geworden; vandaar, dat wij in Hem, nu zonen zijn geworden van de Levende God, gelijk aan de Heer Jezus, de Christus der Schriften.

Dat gaat ver boven Israël uit, die alleen maar een aardse heerlijkheid kent. Leest u met mij mee verder in Joh. 17 vanaf 22-23 *“En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt”*.

Zoals God de Vader, de Zoon lief heeft, precies zo lief heeft God de Vader nu ook hen, die in de Heer Jezus zijn lief, want ze zijn van Hem. Ze zijn dood van zijn dood en Leven van Zijn Leven en daarom ook eerstgeborenen. En omdat zij met de Heer Jezus eerstgeborenen zijn, zijn zij ook erfgenamen.

In Hebr. 1:1-2 staat *“Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft”*.

Het is nu toch wel heel duidelijk, hoe verschillend het erfdeel is voor Israël en de Gemeente. God heeft aan Israël heerlijke beloften gegeven en een heerlijk erfdeel beloofd, n.l. het land, dat ze eens op de navel der aarde zullen bezitten, zoals God gezworen heeft aan Abraham, Isaäk en Jacob. En zoals Hij dat aan de stammen nog eens heeft bevestigd, hoe ze dat land eens zullen beërven, vanaf de Eufraat tot aan de beek van Egypte en van Dan tot aan de Perzische Golf.

Iets, wat ze nog nooit hebben gehad, maar dat ze eens zullen krijgen, straks in het komende rijk. Maar wat is deze erfenis van Israël, in vergelijking met de erfenis van de Zoon? Dan is de erfenis van Israël slechts een geschenkje van God, want de Zoon erft alles, de ganse schepping! Daarom gaan ook de beloften en de voorrechten, die God aan de Gemeente heeft geschonken, ver boven de voorrechten van Israël uit.

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

Staat er niet geschreven in de Galaten en in de Romeinenbrief, dat wij erfgenamen zijn, als wij deel hebben gekregen aan de Heer Jezus? Gal. 4:6-7 *“En, dat gij zonen zijt - God heeft de Geest van zijn Zoons uitgezonden in onze harten, die roept: Abba, Vader. Gij zijt dus niet meer slaaf, doch zoon; indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God”.*

We zullen nu samen lezen Gal. 4:21-31 *“Zegt mij, gij, die onder de wet wilt staan, luistert gij niet naar de wet? Er staat immers geschreven, dat Abraham twee zonen had, één bij de slavin en één bij de vrije. Maar die van de slavin was naar het vlees verwekt, doch die van de vrije door de belofte. Dit is iets, waarin een diepere zin ligt. Want dit zijn twee bedelingen: de ene van de berg Sinaï, die slaven baart, dit is Hagar. Het (woord) Hagar betekent de berg Sinaï in Arabië. Het staat op één lijn met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij. Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder.*

Want er staat geschreven: Verheug u, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij die geen weeën kent; want talrijker zijn de kinderen der eenzame dan van haar, die een man heeft. En gij, broeders, zijt, evenals Isaak, kinderen der belofte. Maar zoals destijds hij, die naar het vlees verwekt was, hem, die naar de geest verwekt was, vervolgde, zo ook nu. Maar wat zegt het schriftwoord? Zend de slavin weg met haar zoon, want de zoon der slavin zal in geen geval erven met de zoon der vrije. Daarom, broeders, zijn wij geen kinderen ener slavin, maar van de vrije”.

Daar gaat Paulus de geestelijke zin uiteenzetten, van de beide vrouwen van Abraham en hun twee zonen. *“Zegt mij, gij, die onder de wet wilt staan, luistert gij niet naar de wet? Er staat immers geschreven, dat Abraham twee zonen had, één bij de slavin en één bij de vrije. Maar die van de slavin was naar het vlees verwekt, doch die van de vrije door de belofte”.*

Dit is iets dat een andere bedoeling heeft, want het zijn twee bedelingen (tijdperken). De ene van de berg Sinaï, die slaven baart, dit is Hagar. Het woord Hagar betekent de berg Sinaï in Arabië. En komt overeen met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij.

Maar het hemelse Jeruzalem is vrij en dat is onze moeder. Want er staat geschreven in Gal. 4:27-31 *“Verheug u, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij die geen weeën kent; want talrijker zijn de kinderen der eenzame dan van haar, die een man heeft. En gij, broeders, zijt evenals Isaak, kinderen der belofte. Maar zoals destijds hij, die naar het vlees verwekt was, hem, die naar de geest verwekt was, vervolgde, zo ook nu. Maar wat zegt het schriftwoord? Zend de slavin weg met haar zoon, want de zoon der slavin zal in geen geval erven met de zoon van de vrije. Daarom, broeders, zijn wij geen kinderen ener slavin, maar van de vrije”.*

U weet toch wel, dat Ismaël eerder was geboren dan Isaäk. Toch zegt God: *“Zend die Ismaël maar weg, hij zal niet erven met Isaäk”.* Deed God hier onrecht? Want het is toch naar het Goddelijk recht, dat de eerstgeborene de erfgenaam is, dat is een Goddelijke wet. Neen, want al is Isaäk later geboren dan Ismaël, God kende Isaäk al lang voor Ismaël verwekt was. Het werd alleen later zichtbaar.

Toen God Abraham riep, uit Haran, beloofde Hij hem al die zoon uit Sara. Voor God was die zoon er toen al, al zagen Abraham en Sara het nog niet. Want als God spreekt, dan is het er voor God; Hij spreekt en het staat er, Hij gebiedt en het is er.

Toen God dus Abraham riep en hem die zoon, die erfgenaam beloofde uit Sara, toen was hij er al voor God, al zou het pas 24 jaar later zichtbaar worden.

Voordat die 24 jaar om waren, werd Ismaël naar het vlees verwekt uit Hagar, maar dat is voor God niet de eerstgeborene. Dat is nu een afbeelding.

We hebben gezien, hoe Paulus zegt in Gal. 4:28 *“En gij, broeders (dat wil zeggen, zij die tot de Gemeente van de Heer Jezus behoren, die God geroepen heeft) En gij, broeders, zijt, evenals Isaak, kinderen der belofte”.*

Want voordat God Abraham riep en voordat God Adam schiep, had God deze zonen, deze kinderen op het oog, die eens in de volheid van de tijd in Zijn Zoon geboren zouden worden en die samen met die Zoon, de werkelijke Isaäk zouden zijn.

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

Want de Heer Jezus en de Gemeente zijn niet twee, maar we hebben gelezen, dat Hij deze twee tot één nieuwe Mens heeft geschapen en de twee tot één Lichaam heeft verbonden, zoals ook **Gal. 3:27-28** het zegt *“Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk of vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus”*.

Zoals Isaäk een mens was en die Isaäk een beeld was, een voortype van dat, wat God zou gaan doen, zo is het ook met de Heer Jezus en de Gemeente. Want Isaäk is zowel een voortype van de Heer Jezus, als van de Heer Jezus met de Gemeente samen. Vandaar dat hij zegt: *“En gij, broeders, zijt, evenals Isaäk, kinderen der belofte”*.

In **Ef. 4** zien we, hoe Paulus die eenheid, dit geheimenis van dit wonderbare ene Lichaam, nog eens naar voren brengt, **vers 10-13** *“Hij (de Heer Jezus), die neergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen. En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienst betoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus”*. Hier hebben we dus die volheid van Christus, die volle kennis van de Zoon Gods, de volkomen Isaäk.

Nu moet u goed opletten. Waar werd Isaäk geboren? In de tent van zijn moeder Sara en nu zegt het Schriftwoord in **Gal 4** duidelijk, dat die tent van Sara, het beeld is van het hemelse Jeruzalem. **Gal. 4:26** *“Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder”*. Dat is een wonderbaar ding.

Wat zien wij nu? Dit hemelse Jeruzalem, dat is onze moeder. Hoe kan dat nu? We hebben het nog nooit gezien. Ja, toch zijn we daar geboren, in de Heer Jezus. En let nu op, als Isaäk geboren wordt, dan wordt Ismaël tijdelijk weggestuurd en dat is *“de bedeling der wet”*, van de Sinaï. Dat is wat we nu kennen als Israëel, het Jodendom.

Toen de moederschoot van het hemelse Jeruzalem openging en God de Gemeente, die Hij ging roepen, daaruit ging baren in de Heer Jezus, werd het Joodse volk, zolang uit zijn erfdeel verbannen onder de volkeren.

Toen begon het wonder van God, dat het hemelse Jeruzalem ging baren; het is duidelijk dat Isaäk wordt geboren en wordt opgevoed in Sara's tent. Zo wordt de Gemeente geboren en opgevoed vanuit het hemels Jeruzalem.

Daarom vinden we in **Ps. 87** iets wonderbaars geprofeteerd. In **Ps. 87:5** gaat het over dat wonderbare Jeruzalem van boven: *“Ja, van Sion wordt gezegd: leder van hen is in haar geboren, Hij, de Allerhoogste, bevestigt haar. De Here telt bij het opschrijven der volken: deze is daar geboren”*. God maakt dus een scheiding, tussen de mensenkinderen.

Zij, die geboren zijn in dat hemelse Sion, dat is de Gemeente, zet Hij apart onder de volkeren. **Vers 6-7** *“De Here telt bij het opschrijven der volken: deze is daar geboren. En zij zingen de reidans. Al mijn bronnen zijn in U”*!

Ja, want het is in Sara's tent goed hoor! Daar zorgt God voor een heerlijke opvoeding. En zolang Isaäk nog niet volwassen is, blijft Ismaël weggezonden. Gaat u het begrijpen?

In onze tijd komt het keerpunt, daar staan we voor! Wanneer kwam Ismaël weer terug bij Abraham? Weet u het? Als Isaäk zijn bruid heeft ontvangen en die binnengebracht heeft in Sara's tent en Abraham eerst alles geschonken had aan Isaäk, de erfgenaam. Dus eerst moest hij volwassen zijn en zijn bruid ontvangen en gebracht hebben in Sara's tent, het hemelse Jeruzalem.

Jezus Christus wacht, tot het laatste lid van Zijn Lichaam is toegevoegd, die ook Zijn bruid is en dan brengt Hij haar in Sara's tent. Daar waar we geboren zijn, daar zullen we ook straks in eeuwigheid leven. Dat is het hemels Jeruzalem.

Bijbelstudie Centrum: studie
“GEHEIMENISSEN IN HET PLAN VAN GOD”

Daarna geeft Hij aan Ismaël geschenken. We vinden dat in Genesis zo duidelijk geschreven. We lezen **Gen. 24:67** *“Toen bracht Isaak haar (zijn bruid) in de tent van zijn moeder Sara, en hij nam Rebekka, en zij werd hem tot vrouw, en hij kreeg haar lief. Zo vond Isaak troost na de dood van zijn moeder”*.

Dan staat er in **vers 5 van Gen. 25** wanneer Isaäk zijn bruid heeft ontvangen: *“Abraham nu gaf alles wat hij had aan Isaak”*. Alles, want Isaäk was de erfgenaam en alles wat God heeft gaat over naar deze Isaäk, de Heer Jezus en Zijn Gemeente.

We lezen verder in vers 5 *“maar aan de zonen van de bijvrouwen, die Abraham had, gaf Abraham geschenken”*. Dan krijgt ook Israël zijn geschenk. Het mooiste deel van deze aarde, zal Israël ten deel vallen, het zal straks het mooiste stuk land worden.

Maar dat kan niet opwegen, tegen wat God in heel de schepping heeft gemaakt, dan is dat maar een geschenkje. Laten we dit ter harte nemen.

Bijna is de Isaäk, die tevens de bruid is, voltallig, want Isaäk en zijn bruid zijn ook één. Die twee, zullen niet twee, maar één zijn, zegt God.

We worden nu nog dagelijks gevoed vanuit dat hemelse Jeruzalem, waaruit we in de Heer Jezus geboren zijn, want God heeft ons in de Heer Jezus gezegend met alle zegen uit de hemelse gewesten. Spoedig zal onze Heer komen om Zijn bruid in het hemelse Jeruzalem in te brengen en wat zal dat zijn!

We zullen Hem zien gelijk Hij is en wij mogen wonen in onze Sara's tent. Dan geeft God de erfenis aan de Zoon en dan lees ik in dat Gen. 25 verderop, dan komt Ismaël terug.

Als we nu zien, hoe God een begin maakt met Israël; hoe Israël zijn aardse erfdeel weer voor een deel in zijn bezit krijgt, ondanks hun verharding en verblindheid, als een teken. Hoe kort moet dan de dag en het uur zijn, dat onze hemelse bruidegom zal verschijnen om de Zijnen thuis te halen! Broeders en zusters ziet u niet, hoe snel het donkerder wordt in deze wereld?

Overal zijn opstanden, er heerst rebellie, anarchie, geweldpleging, Corona, steeds meer en heviger aardbevingen en de mensen verootmoedigen zich niet. De tekenen vermenigvuldigen zich.

De Heer Jezus zegt: *“als deze dingen beginnen te geschieden, heft uw hoofden omhoog, want uw Verlossing genaakt”!*

Maranatha, Heer Jezus kom! Halleluja!

Tot zover, volgende week gaan we verder met dit machtige onderwerp.

De Heer Zegene u, Amen.